

Norsk Lovtidende.

Udgiven efter offentlig Foranstaltning

ifølge Lov af 1te April 1876.

N° 25.

Udgivet 27de Mai.

1905.

Høieste Resolution

24 Mai.

af 24de Mai.

I Medhold af Lov om Fredning af Ferskvandsfisk af 30te Mai 1894 § 1 fastsættes følgende Fiskefredningsbestemmelser for Sandsvær Herred, Buserud Amt:

I Sandsvær Herred skal det til Udgangen af 1910 være forbudt:

1. I Vand eller Vasdrag, hvori findes Sif eller Drret, at fange eller dræbe Fisk eller lade Redskab henstaa saaledes, at Fisk fanges eller dens frie Gang hindres i Tiden fra 15de September til 15de Oktober.
2. At anvende til Fiskeri Garn eller andre bundne Redskaber med mindre Måstevibde end 35 mm. mellem Ruderne i vaad Tilstand. Bestemmelsen om Måstevibde gjælder ikke for Bander eller Vasdrag, hvori ikke findes Drret eller Sif, og heller ikke for Fiskeri for 25de Juni i Laagens Evjer, hvor væsentlig Gjedde og Åbor gaar ind.

Høieste Resolution

24 Mai.

af 24de Mai.

I Medhold af Lov om Fredning af Ferskvandsfisk af 30te Mai 1894 § 1 bestemmes, at følgende Regler skal være gjældende for Fiskeriet i Elve og Bander i Glesberg Herred, Buserud Amt, indtil Udgangen af Aaret 1910:

1. At Fiske i Ds, Elv eller Bæk, hvori Gangfisk søger op, skal være forbudt fra 1ste August til 15de Oktober, begge medregne. Dog skal dette Forbud ikke gjælde Fiske af Åbor i Åuser eller ved Jagning, ei heller Fiskeri, der foranstalles af Sogneselskaberne for at tilvejebringe Rogn til Fiskeudlæringsapparater.

- 24 Mai. 2. Brugen af bundne Redskaber med mindre Mafftevidde end 30 Millimeter mellem Knuderne i vaad Tilstand skal til enhver Tid være forbudt; dog gjaelder Forbudet ikke Fisteri efter Abor ved Jagning og med Rufer, naar det tydelig fremgaar, at Fisteri af Abor er tilsigtet.
3. For Bunde og Elvestrækninger, der danner Grænsen mod Naboherred, skal disse Regler kun være gjældende, forsaavidt tilsvarende Bestemmelser er gjældende ogsaa i Naboherred.

25 Mai.

Grundlovsbestemmelse

angaaende Forandringer i Grundloven til Indførelse af Enmandskredse med direkte Valg og Forøgelse af Repræsentanternes Antal m. v.

Vi Oscar, af Guds Naade Konge til Norge og Sverige, de Gothers og Venders,

Gjøre bitterligt: Os er bleven forelagt det nu samlede ordentlige Storthings i Overensstemmelse med Grundlovens § 112 fattede Beslutning af 15de Mai 1905 til Grundlovsbestemmelse angaaende Forandringer i Grundloven til Indførelse af Enmandskredse med direkte Valg og Forøgelse af Repræsentanternes Antal m. v., hvilken Beslutning er saalydende:

I. Følgende Paragrafer i Grundloven skal herefter lyde saaledes:

§ 54. Valgthingene holdes hvert tredie Aar. De skulle være tilendebragte inden September Maanedes Udgang.

§ 55. Valgthingene bestyres paa den Maade, som ved Lov fastsættes. Stridigheder om Stemmeret afgjøres af Valgstyret, hvis Kjendelse kan indankes for Storthinget.

§ 56. Førend Valgene begynde, skal Grundlovens §§ 50—64 lydelig oplæses af Valgstyrets Formand.

§ 57. Det Antal Storthingsrepræsentanter, som Kjøbstæderne have at vælge, bestemmes til een og firti. Af disse vælges fra Alesund og Molde tilsammen een, fra Arendal og Grimstad tilsammen een, fra Bergen fire, fra Bodø een, fra Brevil een, fra Drammen to, fra Flekkefjord een, fra Fredrikshald een, fra Fredrikstad een, fra Hammerfest, Bardø og Vadsø tilsammen een, fra Haugefjord een, fra Holmestrand een, fra Kongsberg og Hønefoss tilsammen een, fra Kragerø een, fra Kristiania fem, fra Kristiansand to, fra Kristiansund een, fra Larvik og Sandefjord tilsammen een, fra Lillehammer, Hamar, Gjøvik og Kongsvinger tilsammen een, fra Moss og Drøbak tilsammen een, fra Porsgrund een, fra Sarpsborg een, fra Skien een, fra Stavanger to, fra Tromsø een,

fra Trondhjem og Levanger tilsammen fire, fra Tønsberg een og 25 Mai. fra Østerrisør een.

Kjøbstad, som her ei er nævnt, eller som herefter anlægges, indgaar under den Kjøbstads Valgdistrift, som ved Lov bestemmes.

§ 58. Det Antal Storthingsrepræsentanter, som Landdistrikterne have at vælge, bestemmes til to og otti. Af disse vælges fra Akershus Amt fem, fra Nordre Bergenhus Amt fem, fra Søndre Bergenhus Amt seks, fra Bratsberg Amt fire, fra Bustersuds Amt fire, fra Finnmarkens Amt to, fra Hedemarkens Amt seks, fra Jarlsberg og Larviks Amt fire, fra Kristians Amt fem, fra Vister og Mandals Amt fire, fra Nedenes Amt fire, fra Nordlands Amt seks, fra Romsdals Amt fem, fra Smaalenenes Amt fem, fra Stavanger Amt fem, fra Tromsø Amt tre, fra Nordre Trondhjems Amt fire, fra Søndre Trondhjems Amt fem.

§ 59. Ethvert Valgdistrift, fra hvilket der vælges flere Storthingsrepræsentanter, inddeles i saa mange Valgkreds, som Distriktet skal vælge Repræsentanter. Inddelingen samt Reglerne om Fremgangsmaaden ved Valgene fastsættes ved Lov. Herved bliver, foruden hvad Grundloven iøvrigt i saa Henseende bestemmer, følgende at iagttage:

a. Enhver Kjøbstad og i Landdistrikterne ethvert Herred samt ethvert Ladested med eget Kommuneskyre udgjør særskilt Valgsogn. Danner Kjøbstad to eller flere Valgkreds, udgjør hver Kreds et Valgsogn. Ligeledes udgjør Del af Kjøbstad, der sammen med anden eller andre Kjøbstæder danner en Valgkreds, eget Valgsogn. For Landdistrikternes Vedkommende skal Valgkredse dannes af samme eller til hinanden stødende Valgsogne. Forandring i Inddeling af Valgdistrift, der ikke er nødvendiggjort ved Forandring i Rigets almindelige administrative Inddelinger, kommer ikke til Anvendelse ved Valg af Storthingsrepræsentanter for første Storthingsperiode, efterat Forandringen er besluttet.

b. Valgthingene afholdes særskilt for hvert Valgsogn. Paa Valgthingene stemmes der direkte paa en Storthingsrepræsentant og en Baramand for Valgkredsen. Opnaar ved Valget paa Repræsentant ingen over Halvdelen af samtlige i Valgkredsen afgivne og godkjendte Stemmer, foretages Omvalg, ved hvilket Valget afgjøres ved almindelig Stemmemeslerhed eller i Tilfælde af Stemmelighed ved Lodtrækning.

§ 60. De inden Riget værende Stemmeberettigede, der ikke kunne møde formedelft Sygdom, militær Tjeneste eller andet lovligt Forfald, kunne skriftlig sende deres Stemmesedler til dem, der bestyre Valgthingene, forinden disse ere tilendebragte.

Hvorvidt og under hvilke Former Stemmeberettigede, der opholde sig udenfor Riget, kunne tilstedes skriftligen at sende deres

25 Mai. Stemmesedler til dem, der bestyre Valgthingene, bestemmes ved Lov.

§ 61. Ingen kan vælges til Repræsentant, medmindre han er 30 Aar gammel og har i 10 Aar opholdt sig i Riget samt er stemmeberettiget i det Valgdistrikt, fra hvilket han udfaares.

Dog kan Enhver, der har været Statsminister eller Statsraad, udfaares til Repræsentant ogsaa i Valgdistrikt, hvor han ikke er stemmeberettiget, saafremt han forøvrigt er valgbar.

§ 63. Enhver, som vælges til Repræsentant, er pligtig til at modtage Valget, medmindre han er valgt i Genhold til § 61, andet Pasfus, eller hindret ved Forsald, der af Stortinget kendes lobligt. Den, der har mødt som Repræsentant paa de tre ordentlige Storting efter samme Valg, er ikke forpligtet til at modtage Valget ved næste Storthingsvalg.

Hvis En vælges til Repræsentant uden at være forpligtet til at modtage saadant Valg, maa han inden den Tid og paa den Maade, som ved Lov bestemmes, afgive Erklæring om, hvorvidt han modtager Valget eller ei.

Det skal ligeledes ved Lov bestemmes, inden hvilken Tid og paa hvilken Maade En, der vælges til Repræsentant for to eller flere Valgkredse inden det Valgdistrikt, i hvilket han er stemmeberettiget, skal afgive Erklæring om, hvilket Valg han vil modtage.

§ 64. De valgte Repræsentanter forsynes med Fuldmagter, hvis Lovlighed bedømmes af Stortinget.

II. Grundlovsbestemmelsen af 6te Juni 1878, indeholdende Forandringer i Grundlovens §§ 57 og 58, sættes herved ud af Kraft.

Thi have vi antaget og bekræftet, ligesom vi herved antage og bekræfte denne Beslutning som Grundlovsbestemmelse under Nigets Segl.

Givet paa Stockholms Slot den 25de Mai 1905.

Under Hans Majestæts, Min naadigste Konges og Herres Sygdom:

Gustaf.

(L. S.)

Løvland.

Lehmann.

Lov

25 Mai.

om Indbringelse af Domme og Kjendelser, som er assagte under den konsulære Retspleie for høiere Ret.

Vi Oscar, af Guds Naade Konge til Norge og Sverige, de Gothers og Venders,

Gjøre bitterligt: At Ds er bleven forelagt det nu forsamlende ordentlige Stortings Beslutning af 24de Mai dette Aar, saalydende:

§ 1. Domme, som er assagte under den konsulære Retspleie i de Lande, hvor saadan Myndighed ifølge Traktat eller Sedvane udøves, kan indbringes til Prøvelse ved Højesteret. Ligeledes kan Kjendelser, som ikke afgjøres i Forbindelse med en Domsag, indbringes for Højesterets Kjæremaalsudvalg.

Angaar Dommen ikke en appellabel Gjenstand, indbringes Sagen for Kristiania Byret; dog er Dom i Sag angaaende et fornuftertsligt Krav, hvis Værdi ikke overstiger 200 Kroner, upaaankelig.

§ 2. Nærmere Forskrifter om Betingelserne for Sagens Indbringelse for og om Behandlingen i den høiere Ret gives af Kongen.

Dommen kan ikke af den høiere Ret kjendes ugyldig paa Grund af stedfunden Afvigelse fra gjældende Rettergangsregler, medmindre det godtgjøres, at Afvigelsen er stridende mod det for den konsulære Retspleie paa vedkommende Sted sedvanlige, og det derhos findes sandsynligt, at Afvigelsen har haft væsentlig Indflydelse paa Dommens Indhold.

§ 3. Denne Lov træder i Kraft straks og kommer til Anvendelse ogsaa paa Sager, som er paadømte i Løbet af det sidste Aar for dens Ikrafttræden.

Thi have Vi antaget og bekræftet, ligesom Vi herved antage og bekræfte denne Beslutning som Lov under Rigets Segl.

Givet paa Stockholms Slot den 25de Mai 1905.

Under Hans Majestæts, Min naadigste Konges og Herres Sygdom:

Gustaf.

(L. S.)

Lovland.

Lehmann.

25 Mai

Kongelig Anordning

om Anvendelse af Bestemmelserne i Lov om Forfatterret og Kunstnerret af 4de Juli 1893 paa fremtidig udkommende Værker af Undersaatter af Amerikas forenede Stater.

Vi Oscar, af Guds Naade Konge til Norge og Sverige, de Gothers og Venders,

Gjøre bitterligt: Under Forudsætning af, at Amerikas forenede Staters Præsident udfærdiger Proklamation om Beskyttelse for norske Undersaatters litterære og kunstneriske Værker overensstemmende med dette Lands Lov af 3die Mars 1891, Sektion 13, anordner Vi med Hjemmel i Lov om Forfatterret og Kunstnerret af 4de Juli 1893 § 37, at denne Lovs Bestemmelser fra og med 1ste Juli 1905 gøres anvendelige paa fremtidig udkommende Værker af Undersaatter af Amerikas forenede Stater.

Gjøre efter alle Vedkommende sig underdanigst have at rette.

Givet paa Stockholms Slot den 25de Mai 1905.

Under Hans Majestæts, min naadigste Konges og Herres Sygdom:

Gustaf.

(L. S.)

Løvland.

Dehmann.

25 Mai.

Kronprinsregentens Resolution

af 25de Mai.

I Medhold af § 1 i Lov af 20de Februar 1904 til Forebyggelse af Smughandel med spirituose Drikkevarer i Tromsø Stift m. v. bestemmes som gjældende indtil videre, at Beværtning med Mad eller Drikke i Bods By hele Aaret skal være Gjenstand for Bevilling.

25 Mai.

Kronprinsregentens Resolution

af 25de Mai.

I Genhold til Lov til Beskyttelse af Børn mod Brug af Tobak af 19de April 1899 meddeles Stadsfæstelse paa en af Herreds-

styret for Marstad Herred, Søndre Bergenhus Amt, under 18de 25 Mai.
Mars 1905 fattet Beslutning til Vedtægt for bemeldte Herred
angaaende Salg af Tobak til Børn m. v.

Vedtægten er saalydende:

§ 1. Det er forbudt at sælge Tobak i hvilkensomhelst Form til Børn under 15 Aar, uanset om Tobakken angives kjøbt til Børnets eget eller andres Brug.

Det er ligeledes forbudt at købe Tobak i nogen Form til Brug for eller efter Opfordring af Børn under 15 Aar samt at overlade saadant Børn Tobak som Gave eller i Laan eller Bytte eller mod Bederlag i Arbeide eller personlige Tjenester.

§ 2. Politiets Tjenestemænd, der bliver opmærksom paa, at Børn under 15 Aar røger Tobak af Pibe, Cigar eller Cigaret paa Landevei eller andet offentligt Sted, kan fratage det disse Gjenstande.

§ 3. Overtrædelse af denne Vedtægt straffes efter Loven.

Kronprinsregentens Resolution

25 Mai.

af 25de Mai.

I Genhold til Lov til Beskyttelse af Børn mod Brug af Tobak af 19de April 1899 meddeles Stadsfæstelse paa en af Levanger Formænd og Repræsentanter under 11te April 1905 fattet Beslutning til Vedtægt for bemeldte By angaaende Salg af Tobak til Børn m. v.

Vedtægten er saalydende:

§ 1. Salg af Tobak i hvilkensomhelst Form til Børn under 15 Aar skal være forbudt, uanset om Tobakken af Børnet angives kjøbt til dets eget eller andres Brug.

§ 2. Det skal ligeledes være forbudt at købe Tobak i nogen Form til Brug for eller efter Opfordring af Børn under 15 Aar samt at overlade saadant Børn Tobak som Gave eller i Laan eller Bytte eller mod Bederlag i Arbeide eller personlige Tjenester.

§ 3. Børn under 15 Aar, der nyder Tobak paa offentlig Gade eller Plads, paa Havnen, i offentligt Forsamlingslokale eller paa andet offentligt Sted, kan af Politiets Tjenestemænd fratages Tobakken, Piben eller andet Redskab, som Børnet i Tilfælde benytter.

§ 4. Overtrædelse af denne Vedtægt straffes med Bøder (sfr. Straffelovens § 339).

25 Mai.

Kronprinsregentens Resolution

af 25de Mai.

I Genhold til Lov til Beskyttelse af Børn mod Brug af Tobak af 19de April 1899 meddeles Stadsfæstelse paa en af Herredsflyret for Skoger Herred, Farsøberg og Løvsø Amt, under 29de April 1905 fattet Beslutning til Vedtægt for bemeldte Herred angaaende Salg af Tobak til Børn m. v.

Vedtægten er saalydende:

Salg af Tobak til Børn under 15 Aar skal være forbudt, medmindre Børnet har Rekvissitionsjæddel fra Forældre eller Forsatte. Ligeledes skal det være forbudt at købe Tobak i nogen Form til Brug for eller efter Opfordring af Børn under 15 Aar samt at overlade saadant Børn Tobak som Gave eller i Vaan eller Bytte eller mod Vederlag i Arbejde eller personlig Tjeneste.

25 Mai.

Kronprinsregentens Resolution

af 25de Mai.

De af Buskerud Amtsting ved Beslutning af 22de Mars 1905 godkjendte Vedtægter for Benyttelse af Motorbogne paa offentlige Veie inden Buskerud Amt stadfæstes i Genhold til Lov om Veivæsenet af 15de September 1851 § 58, 3die Afdeling, ffr. Lov af 6te Juli 1892, som gjældende indtil videre.

Vedtægterne er saalydende:

Vedtægter for Benyttelse af Motorbogne paa offentlige Veie inden Buskerud Amt.

I. Almindelige Bestemmelser.

§ 1. Kørsel med Motorbogne paa offentlig Veie i Buskerud Amt er forbudt, saalænge ikke Tilladelse dertil er erhvervet. Saa-
dan Tilladelse meddeles af Amtmanden — som Regel kun efter derom af vedkommende Eier indgivet skriftligt Andragende.

Tilladelsen kan af Amtmanden naarsomhelst tilbagekaldes.

Tilhængerbogn tillades som Regel ikke.

§ 2. Et i Genhold til § 1 indgivet Andragende skal indeholde Dplysning om:

1. Motorsystemet (Damp, Electricitet, Benzin ell. lign.) samt fra hvilken Fabrik Vognen er leveret.
2. Vognens største Længde og Bredde samt Vægt (ffr. § 9).
For Vogne, der veier mere end 2500 kg. derhos Opgave over Maksimalbelastningen pr. Aksel.
3. I hvilket Niemed Motorvognen agtes benyttet (eget Brug, Passagerbefordring, Godsbe-
fordring o. f. v.).

4. Forsaavidt der agtes etableret regelmæssig Motorvognndrift for 25 Mat. Befordring af Passagerer eller Gods, opgives de Veistrækninger, der agtes trafikerede, samt den paatænkte Rute med Opgave over, hvilke Maaneder af Aaret Driften tænkes holdt gaaende.

§ 3. Tilladelsen gjælder kun for de Veie, som Amtmanden bestemmer.

§ 4. Forinden Tilladelse gives, skal Vognen være prøvet og godkendt paa saadan Maade, som Amtmanden eller den, han der- til bemyndiger, maatte bestemme.

Amtmanden eller Befuldmægtiget kan ogsaa senere naarsom- helst forlange Vognen besigtiget.

De med Besigtigelse og fornøden Kontrol forbundne Udgifter udredes af Motorvognens Eier.

§ 5. Tilladelsen meddeles i en dertil bestemt Bog, der under Driften skal have tilstede for til enhver Tid paa Forlangende af Politiets eller Veivæsenets Funktionærer at kunne forevises.

§ 6. Hvis Vognen skifter Eier, maa ny Tilladelse indhentes.

§ 7. Forsaavidt Politiets Bevilling i Genhold til Lov om Skjdsvæsenet af 14de Juli 1893 § 25 er nødvendig for at kunne holde paa offentlige Pladse i Hensigt at søge Erhverv ved Reisen- des Befordring, gjælder dette ogsaa for Motorvogne.

II. Specielle Bestemmelser vedkommende Motor- vognen og dens Apparater.

§ 8. Vognens Maskineri skal med Lethed kunne kontrolleres og maa være anordnet paa saadan Maade, at Passagerer, Be- tjening eller Trafikerende paa Veien ikke udsættes for Fare. Ma- skindelene maa være konstruerede og funktionere saaledes, at der ikke udslipper noget Stof, der kan forårsage Ildbrand eller Eksplo- sion. Apparaterne maa desuden funktionere med mindst mulig Støi og Larm, være sig ved udstømmende Damp, Røg eller lignende.

§ 9. Vognens Dimensioner og Vægt maa i intet Tilfælde overskride:

1. Bredde mellem dens mest fremspringende Dele 1,85 m.

2. Længde mellem dens mest fremspringende Dele 4,70 m.

3. Totalvægt med Passagerer, Gods og Beholdninger 4000 kg.

§ 10. Hjulringene skal være flade og glatte, og maa, hvor de berører Veien, være mindst 8 cm. brede, naar Vognen lastet veier fra 500 til 2000 kg., og mindst 10 cm. brede, naar Vognen lastet veier fra 2000 til 4000 kg.

Samme Bredde (Diameter) skal Hjulringene ogsaa have, hvis de bestaar af Gummi eller lignende blødt Materiale, men behøver i saa Fald ikke være flade eller glatte.

§ 11. Vognen skal være saaledes indrettet, at den kan føres i skarpe Kurver og med Lethed kunne vendes, og maa, naar den — ulastet — veier over 300 kg., kunne drives saavel forover som bagover.

25 Mai.

§ 12. Enhver Motorvogn skal være forsynet med:

1. To af hinanden uafhængig virkende Bremseapparater, hvoraf hvert enkelt skal have saadan Styrke, at Vognen kan stanse med én Bremse paa 2 Vognlængder, selv om Maskinen gaar med fuld Kraft.
2. Klokke eller Lur, hvormed lydeligt Signal kan gives.
3. 2 Lygter — en paa hver Side foran — der viser stærkt, hvidt Lys forover og til Siden, samt 1 Lygte bag, der viser rødt Lys bagover.
4. En Indretning, der kan forhindre, at Ubedkommende kan igangsætte Vognen i Førerens Fravær.
5. Nummerskilt fæstet bagtil paa Vognen med Angivelse af Vognens Registreringsnummer og Hjemsted. Tal og Bogstaver paa Skiltet maa være henholdsvis mindst 12 og 6 cm. høje.
6. Endvidere kan Amtmanden forlange, at Vognen skal være forsynet med Kontrolapparat til Bestemmelse af Kjørehastigheden, samt Stoppegaffel for Vogne, der ulastede veier mere end 700 kg. Stoppegafflen skal kunne udløses og opheftes af Vognføreren fra Styrepladsen.

III. Bestemmelser vedkommende Motorvognens Kjørsel og Drift.

§ 13. Ingen maa kjøre en Motorvogn, medmindre han har erholdt Amtmandens Tilladelse til at kjøre vedkommende Vogn.

For at kunne erholde saadan Tilladelse maa Vedkommende have Førecertifikat, udstedt af norsk Politimyndighed. Certifikatet, der forsynes med Førerens Fotografi, skal stadig medbringes under Farten for paa Forlangende af Politiets eller Veivæsenets Funktionærer til enhver Tid at kunne forevises samme.

§ 14. Førend saadant Certifikat udstedes, skal Ansøgeren paa den Maade, som vedkommende Politimyndighed bestemmer, have godtgjort, at han har fuld Forstaaelse af Vognens Maskineri, og at han har tilstrækkelig Øvelse til hurtigt og sikkert at manøvrere Vognen.

§ 15. Personer under 21 Aar kan ikke erholde Førecertifikat. For at kunne erholde Tilladelse til at kjøre Motorvogne, bestemt for offentlig Passagertrafik, udkræves, at Vedkommende er 25 Aar.

§ 16. Certifikatet kan af Politiet naar som helst tilbagekaldes.

§ 17. Vognen skal være saaledes konstrueret, at Føreren ikke hindres i sin Udsigt over Veien. Under Farten skal Føreren iagttage den største Forsigtighed, og er i det Hele underkastet de for Kjørende gældende Love og Bestemmelser.

Naar Kjørende, Ridende eller Husdyr af nogen Art mødes eller skal passeres, skal Føreren i Tide signalisere. Viser Dyrene Tegn til Skræk, eller hvis de Mødende derom gjør Tegn, varslers ved Raab eller lignende, skal Farten sagtnes og eventuelt Vognen

— ligesom efter Omstændighederne ogsaa Maskinen — helt stanses, 25. Mai indtil de Reisende er kommet i betryggende Afstand.

§ 18. Paa flade Veistrækninger, der har rummelige Kurver og liden Trafik, skal den største tilladte Kjørehastighed være:

a)	For Vogne, der lastede veier indtil 1250 kg.	30 km. i Timen.
b)	— fra 1250—2500 "	20 —
c)	— " 2500—4000 "	15 —

Paa Veistrækninger, hvor Udsigten ikke er fri, i Svinger, udover stærke Stigninger samt ved Redkjørsel til og Kjørsel over Broer, skal iagttages den største Forsigtighed og Hastigheden reduceres.

I Mørke og i Taage maa der ligeledes kjøres langsomt og stadig signaliseres med Klokken eller Luren. Desuden skal da alle Lygter være tændt.

§ 19. Politiets og Veivæsenets Funktionærer skal naarsomhøist have Afgang til at kontrollere Kjørehastigheden.

§ 20. Under Kjørselen maa Føreren ikke overlade Styringen til nogen anden, der ikke har Førercertifikat, og heller ikke forlade Vognen under Stansning, med mindre han har taget alle fornødne Forholdsreglinger til Forebyggelse af Eksplosion, ubetimelig Igang sættelse og lignende. Det er ligeledes forbudt at lade den paa Vognen virkende Motor arbejde, naar Føreren forlader Vognen.

§ 21. Forsaavidt Motorvogne skal besørge Passager- og Godstrafik, skal de som Regel gaa i fast Rute med bestemt Afgang- og Ankomsttid fra og til Hovedstationerne.

§ 22. Indtræffer nogen Ulykke, skal Melding derom straks afgives til nærmeste Lensmand (Politifunktionær), og maa der snarest muligt sørges for, at den almindelige Færdsel ikke hindres.

§ 23. Erstatningsansvar, opstaaet ved Brug af Motorvogne, paahviler Motorvognens Eier, hvad enten Vognen bruges af ham selv eller af en anden Person.

For Overtrædelse af nærværende Bestemmelser angaaende Kjørselen paahviler Ansvar et tillige Føreren, naar Motorvognen styres af en anden Person end Eieren.

§ 24. Overtrædelse af ovenstaaende Regler straffes med Bøder fra Kr. 2,00 til Kr. 200,00, forsaavidt ingen strengere Lovbestemmelse bringes i Anvendelse.

Kronprinsregentens Resolution

25. Mai.

af 25de Mai.

I. I Genhold til Lov om Toldopslag af 7de Mai 1904 §§ 27 og 28:

- a. meddeles Aktieselskabet „Kristiania Frilager“ Tilmedelse til Istedetfor Aktieselskabet „Kristiania Lagerhuse“ at drive Frilager til almindelig Afbenyttelse i

25 Mai.

den af sidstnævnte Selskab opførte Lagerbygning eller i senere opførendes Lagerbygninger i sammes Nærhed ved Akerselven i Kristiania.

b. meddeles Approbation paa den nu opførte Lagerbygnings Indretning og Udstyr, dog saaledes, at Tolddepartementet bemyndiges til at træffe de nærmere specielle Bestemmelser med Hensyn til Forandringer eller Udbedringer heri, som maatte findes påkrævet under Lagerets fortsatte Benyttelse.

II. I Henshold til Lov om Toldboplag af 7de Mai 1904 § 26 bliver at iagttage følgende med Hensyn til Behandling og Fortoldning af Varer, der er oplagte paa Friager:

1. Ubestattet Brændevin maa ikke uden Tolddepartementets specielle Tilladelse tilblandes eller opblandes med andre Varer, Vand undtaget.

2. Tobaksblade maa ikke frastjæres Stilkene, uden at disse ogsaa medtages ved Fortoldningen.

3. Ved Toldbehandlingen af Varer, i hvis toldpligtige Vægt ogsaa skal medtages Indlæg eller nærmeste Emballage, bliver at iagttage, at det Indlæg eller den Emballage, der er toldbar og faktisk er indført med Varen, eller Vægten af samme medtages under Fortoldningen, saafremt Varens toldbare Vægt derved antages at blive større.

Der kan angaaende Forholdet afkræves Importøren Erklæring paa Tro og Love. Kan Forholdet ikke paa tilfredsstillende Maade bringes paa det Reene, kan der efter Toldvæsenets Stjøn gøres et Tillæg til Varens Nettovægt for Emballage m. v. overensstemmende med, hvad der er sædvanligt for paagældende Vare.

4. Foretages Delning af Varer, som i sammenfat Tilstand fortoldes efter Værdi eller pr. Stykke, og Tolden derved i mærkbar Grad bliver mindre, kan Toldvæsenet kræve Varen fortoldet, som om ingen Forandring med samme var foretaget.

5. Forøvrigt kan Varer paa Friageret — med de Indskrænkninger og paa de Betingelser, som Toldboplagsloven og Toldtarifen eller nogen i Henshold til disse givne Forskrift bestemmer — ompakkes, deles, sorteres, blandes og ibrigt behandles og bearbejdes med samme Frihed, som om de befandt sig udenfor Rigets Toldgrænse, idet dog industriel Virksomhed ikke kan drives uden særskilt Bevilling af Rongen.

26 Mai.

Høieste Resolution

af 26de Mai.

§ Medhold af § 2 i Lov af 25de Mai 1905 om Indbringelse af Domme m. v. for høiere Ret er der bifaldt nedenstaaende Forrifter om Betingelserne for Indbringelse for høiere Ret af Domme og Kjendelser, som er affagt under den konsulære Retspleie, og om saadanne Sagers Behandling i den høiere Ret:

I. Om Paaanke af Domme i borgerlige Sager.

§ 1. Vil en Part paaanke Dom i borgerlig Sag til høiere Ret, skal skriftlig eller mundtlig Ankeerklæring fremsættes paa Konsulatet for Konsulardommeren inden 4 Maaneder efter Dommens Afsgjælse. Samtidig med Ankeerklæringens Afgivelse har Parten at erlægge den lovbestedte Betaling for Sagens Behandling ved den høiere Ret.

Inden 30 Dage, regnet fra Ankefristens Udløb, har den ankende Part at indgive til Konsulardommeren sin i 2 Eksemplarer affattede skriftlige Begrundelse af Ankeerklæringen. Undlades dette, ansees Anken som frafaldt.

§ 2. Ankeerklæringen eller Ankens Begrundelse bliver ikke at forkynde for Modparten, men denne har selv hos Konsulardommeren at søge Underretning om, hvorvidt Dommen er paaanket.

§ Tilfælde har han derhos paa den Dag, inden hvilken den skriftlige Begrundelse af Anken skal være indgivet, at indfinde sig hos Konsulardommeren for at modtage Begrundelsen. Inden 20 Dage derefter skal han til Konsulardommeren indlevere sit skriftlige Tilsvær. Undlades dette, taber han Afgang til Procedure for vedkommende høiere Ret.

§ 3. Ved den ene Parts Anke til Forandring i Dommens Indhold vinder ogsaa den anden Part Ret til fra sin Side at paaanke Dommen, selv om han har frafaldt sin Ankeret eller oversiddet Ankefristen. Saadan Modanke maa erklæres og begrundes i det i § 2 omhandlede Tilsvær. Iøvrigt finder paa den de foranstaaende Regler tilsvarende Anvendelse. Dog behøver ingen Frist til Tilsvær at gives den oprindelig ankende Part, saafremt Modanken alene gaar ud paa Forandring i modsat Retning i de Sagens Dele, som Hovedanken angaar.

Kommer Hovedanken ikke til Afgjørelse, bortfalder ogsaa Modanken, medmindre den besidder de for en selvstændig Anke fornødne Betingelser.

§ 4. Vil den ankende Part eller hans Modpart berede sig Afgang til videre Procedure for vedkommende høiere Ret, skal derom gøres Forbehold henholdsvis i den skriftlige Begrundelse af Anken eller i Tilsværet, hvorhos deri tillige skal opgives en Fuld-

26 Mai. mægtig i Kristiania, til hvilken Fuldmægtig ogsaa Forkyndelser i Ansejagen kan ske. Konsulardommeren har paa Partens Begjæring at give Anvisning paa en saadan Fuldmægtig.

§ 5. Konsulardommeren skal, naar en borgerlig Sag paa dømmes, i Dommen indtage et Tilfjendegivende til Parterne om, inden hvilken Tid Anse maa erklæres.

Ved Modtagelsen af Ankeerklæring og Udlevering af den skriftlige Begrundelse af Anken har Konsulardommeren at gjøre vedkommende Part bekendt med, hvad han efter Reglerne i §§ 1—4 videre har at iagttage i Anledning af Anken. Bevidnelse om, at saa er skeet, bliver at paategne den Domsudskrift, som skal indsendes til den høiere Ret.

Fremstættes mundtlig Ankeerklæring, har Konsulardommeren at nedtegne den. Han har derhos at give saavel Ankeerklæring og sammes Begrundelse som Tilsvær Paategning om Tiden for deres Indlevering.

Konsulardommeren har paa Forlangende at meddele Parterne skriftlig Bevidnelse om, hvorvidt og i Tilfælde naar Ankeerklæring er afgivet.

§ 6. Har Modparten ikke paa den fastsatte Dag (jfr. § 2) indfundet sig for at modtage Ankens Begrundelse, skal Konsulardommeren straks indsende alle Sagens Dokumenter til vedkommende høiere Ret. I modsat Fald bliver Sagen at indsende, saasnart Fristen for Tilsværs Afgivelse er udløben, hvad enten Tilsvær da er indkommet eller ikke.

§ 7. Skal Paaanken ske til Høiesteret, bliver Sagen der at behandle, saasnart dertil er Anledning og uden Hensyn til Høiesterets Sæssioner.

Saasnart Dokumenterne indkommer til Rettens Kontor, skal Sagen snarest muligt foretages i Høiesterets skriftlige Kommission. Sagen skal straks overgaa til skriftlig Behandling, saafremt ikke begge Parter har forbeholdt sig Udgang til videre Procedure. I modsat Fald har Høiesterets skriftlige Kommission at fatte Bestemmelse om, hvorvidt Sagen skal overgaa til skriftlig Behandling. Sagens mundtlige eller skriftlige Behandling i Høiesteret foregaar overensstemmende med de for borgerlige Sagers Behandling almindelig gjældende Regler, dog saaledes at Udeblivelsesdom aldrig bliver at affige, samt at Sagen bliver at beramme til Foretagelse i den skriftlige Kommission eller, om den skal behandles mundtlig, at opføre paa Ugefarttet efter Bestemmelse af Justitiarius, og at den i sidstnævnte Fald bliver at overføre til skriftlig Behandling, saafremt Appellanten ikke møder ved Sagens Paaraab.

§ 8. Skal Paaanken ske til Kristiania Byret, bliver Sagen at anse som anhängiggjort ved samme, saasnart Dokumenterne indkommer til Rettens Kontor. Sagen bliver straks at paadømme, saafremt ingen af Parterne har forbeholdt sig Udgang til videre

Procedure. I modsat Fald bliver Sagen at paadømme, efterat 26 Mai. Retten har givet Bedkommende en rimelig Frist til videre Procedure.

II. Om Paaanke af Domme i Straffesager.

§ 9. Vil Tiltalte eller Fornærmede paaanke til høiere Ret en i en Straffesag affagt Dom, skal skriftlig eller mundtlig Ankeerklæring fremsættes paa Konsulatet for Konsulardommeren af Fornærmede inden 14 Dage efter Dommens Affigelse og af Tiltalte inden samme Tidsfrist, saafremt han har været tilstede ved Dommens Affigelse, men i modsat Fald inden 14 Dage, efterat Dommen er bleven forkyndt for ham paa den paa Stedet brugelige Maade.

Inden 14 Dage regnet fra Ankefristens Udløb har den Ankende at indlevere til Konsulardommeren sin i 2 Eksemplarer affattede skriftlige Begrundelse af Anken. Undlades dette, ansees Anken som frasat.

§ 10. Er den skriftlige Begrundelse af Anken i rette Tid indkommet til Konsulardommeren, skal denne straks lade det ene Eksempplar tilstille den anden Part med Meddelelse om, at han har Afgang til inden 3 Uger derefter at indgive et Tilsvær.

§ 11. Konsulardommeren skal, naar en Straffesag paadømmes, i Dommen indtage et Tilfjendegivende til Fornærmede og Tiltalte om, inden hvilken Frist Anke maa erklæres.

Fremsættes mundtlig Ankeerklæring, har Konsulardommeren at nedtegne den. Han har derhos at give Ankeerklæringen og sammes Begrundelse Paategning om Tiden for deres Indlevering.

Ved Modtagelsen af den skriftlige Begrundelse af Anken og ved sammes Tilstillelse til den anden Part skal Konsulardommeren lade Bedkommende tilfjendegive, at Sagen vil blive foretagen i Høiesteret, saasnart dertil er Anledning, uden nogen hyderligere Underretning til ham. Bevidnelse om, at saa er skeet, bliver at paategne den Domsudskrift, som skal indsendes til den høiere Ret.

§ 12. Saasnart den i § 10 nævnte Frist af 3 Uger er forløbet, skal Konsulardommeren, hvad enten Tilsvær er indkommet eller ikke, straks indsende alle Sagens Dokumenter og alle i Forvaring tagne Gjenstande til Rigsadvokaten.

§ 13. Naar Sagen indkommer til Rigsadvokaten, bliver med Hensyn til dens videre Behandling at forholde overensstemmende med de i Straffeprocenloven givne Regler om Ankesager, dog saaledes, at Høiesteret uanset den paaberaabte Ankegrund prøver Dommen i dens Helhed, saavel Bevispørgsmaalenes som Retspørgsmaalenes Afgjørelse.

III. Om særskilt Indbringelse af Kjendelser til Prøvelse ved høiere Ret.

§ 14. Vil den, som rammes af en af Konsulardommeren affagt Kjendelse, indbringe samme til Prøvelse ved høiere Ret, uden

26 Mai. at dette sker i Forbindelse med en Domsjag, maa Kjeremaal, saafremt Kjendelsen gaar ud paa, at nogen Tilstedebeviende mod sin Indsigelse skal aflægge Vidnesbyrd, foretage Grausfning, fremlægge Dokumenter eller lignende, erklæres paa Stedet.

Ellers er Kjeremaalsfristen 14 Dage regnet fra Kjendelsens Affigelse, eller om Vedkommende ikke derved har været tilstede, fra den Tid, da han har faaet Meddelelse om Kjendelsen.

For Kjeremaal fra det Offentliges Side over tilkjendte Salarier er Fristen et Aar.

§ 15. Kjeremaal erklæres paa Konsulatet for Konsulardommeren, enten skriftlig eller mundtlig til Retsbogen. Erklæringen bliver ikke at meddele Modparten, saafremt nogen for Tilfældet er optraadt eller kan betragtes som saadan, men denne har selv hos Konsulardommeren at søge Underretning om, hvorvidt Kjeremaal er erklæret.

Konsulardommeren har uden Ophold at oversende Erklæringen tilligemed de fornødne Dokumenter og Udskrifter til Høiesterets Kjeremaalsudvalg.

Saabel den Kjerende og andre, for hvem Kjeremaal er af Betydning, som Konsulardommeren kan indgive skriftlige Udtalelser om Sagen.

Paaberaabes Kjendsgjerninger, der ikke tidligere er anførte, skal Udtalelsen fremsendes gennem Konsulardommeren, der ledsager den med de Bemærkninger, hvortil han finder Joie.

Finder nogen af Parterne Bevisoptagelse fornøden, kan saadan foretages.

§ 16. Med Hensyn til Sagens Behandling for Kjeremaalsudvalget kommer i alle Slags Sager Reglerne i Straffeprocesslovens §§ 411 og 412, 2det Led til Anvendelse.

Udgiver: Fred. T. Salicath.

Grøndahl & Søn Bogtrykkeri. Kristiania.